

succulenta

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING
VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSEN EN ANDERE VETPLANTEN

Notocactus werdermannianus

foto v. Vliet

50STE JAARGANG

NO. 5

MEI 1971

Notocactus werdermannianus Herter

D. J. VAN VLIET

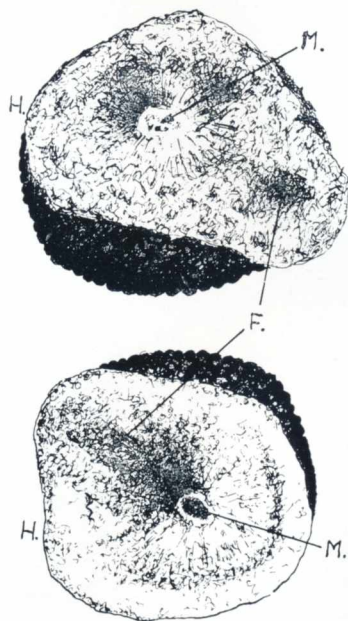
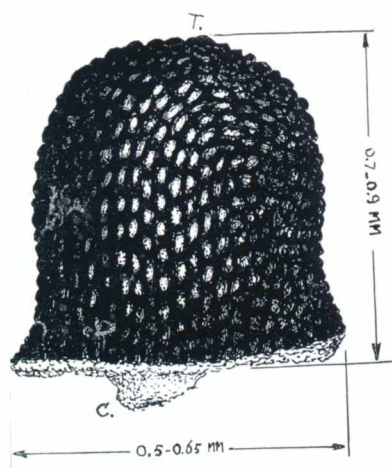
In Revista Sudamericana de Botánica Vol.VII: 75, tab. II, 1942 publiceert Herter twee nieuwe soorten van het geslacht **Notocactus**. Hij gebruikt hiervoor gegevens uit de nalatenschap van Osten.

De eerste, **N.megapotamicus**, is in onze verzamelingen geen onbekende gebleven. In een afzonderlijk artikel kom ik op deze soort terug.

Met **N.werdermannianus** is het geheel anders verlopen. Ofschoon de publicaties die over deze plant verschenen, niets aan duidelijkheid te kort schoten, was de plant volslagen onbekend in de collecties.

Het mag dan ook wel als vanzelfsprekend worden aangenomen, dat deze soort boven aan het lijstje stond van planten, die ik voornemens was te gaan zoeken toen ik in 1968 in Uruguay arriveerde.

Eén en ander verliep echter geheel anders dan ik verwacht had en alhoewel ik de eerste **N.werdermannianus** in Europa mocht invoeren, moet ik tot mijn spijt zeggen niet de planten in Uruguay te hebben terug gevonden. Toch, en dat is nog frappanter, weet ik heel precies waar zij groeien, ja ik zag zelfs hun standplaats. Dat mij dit tot een nadere verklaring verplicht, is de kern van dit verhaal.

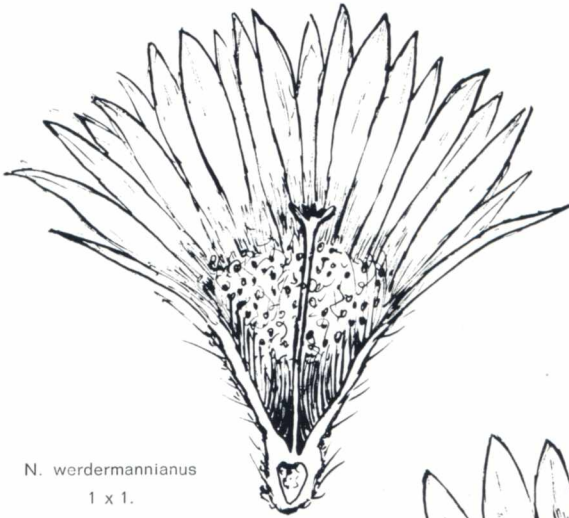

T. testa; H. hilus; F. funiculus; M. micropyle; C. caruncula

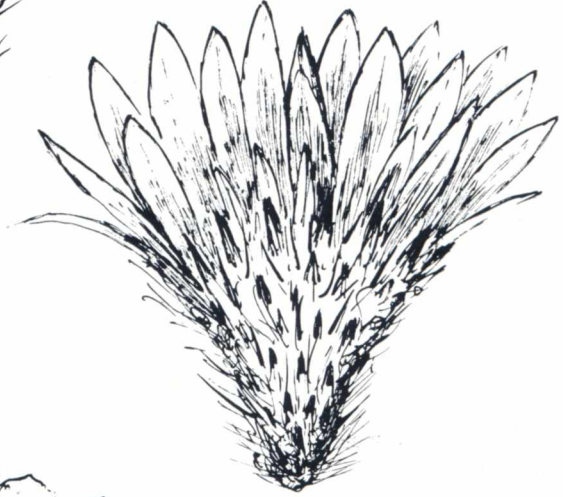
T-H 75 x 1.

V. doorsnede bes 1 x 1.

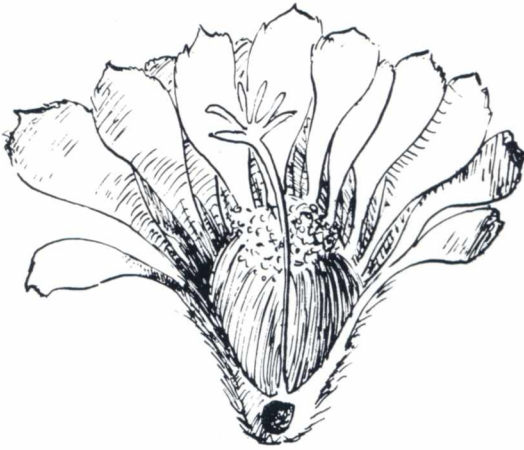
V.

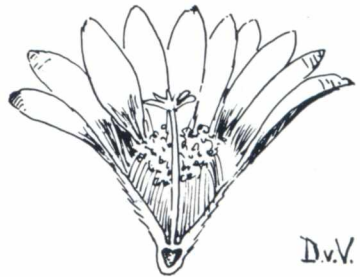
N. werdermannianus
1 x 1.

N. werdermannianus
1 x 1.

E. leninghausii
1 x 1.

N. scopa
1 x 1.

D.v.V.

In Montevideo maakte ik kennis met de heer Marchesi. Tijdens een bezoek aan zijn collectie van in het wild verzamelde planten, wij zouden hier zeggen "importen", toonde hij ook **N.werdermannianus**. Het was voor het eerst dat ik deze soort zag. Na deze eerste indruk was ik nog vaster van plan haar groeiplaats te zoeken. Drie maanden nadien kwamen mijn reisgenoot Rausch en ik per fiets in de buurt van **N.werdermannianus**. Door de hoeveelheid planten, die wij voordien gevonden hadden, bleek toch dat de indruk van de planten van Marchesi niet diep geweest en vervaagd was. Dit was de oorzaak dat wij bij het vinden van mij onbekende planten in de overtuiging geraakten met **N.werdermannianus** te doen te hebben. Een vergissing die ik nadien toch niet betreurde.

Volgens de mij ter beschikking staande kaart van Uruguay wilde ik de groeiplaats via een daarop voorkomende omweg bereiken. Wat een voornemen! Het was niet alleen een omweg maar vóór alles een omweg. Zo er al sprake van een weg was, bleek het niet anders te zijn dan afgepaalde doorgangen tussen de omvangrijke landerijen van de boeren waarlangs het vee, dikwijls over grote afstanden, wordt gedreven. Hierdoor worden deze "wegen" door de vele hoeven als het ware omgeploegd. Op plaatsen waar water blijft staan is de toestand nog erger. Er ontstaan modderpoelen waar wij doorheen moesten ploeteren. Was het te voet al zwaar geweest, dit te volbrengen met de fiets was dikwijls volstrekt onmogelijk. Tot de assen zonken zij weg en vaak moesten wij ze afladen, over de afrasteringen tillen, opladen en door de weilanden om het moeras trekken. Op vele plaatsen troffen wij planten aan, die naar wij veronderstelden, **N.werdermannianus** waren. De dag spoedde zich door alle moeilijkheden snel ten einde en zo moesten wij nog 23 km door het donker gaan om het dorpje Curtina te bereiken. Juist voor wij in die richting wilden vertrekken, spraken wij een boer die ons de berg waar **N.werdermannianus** moest groeien, op een 500-tal meters aanwees. Waar wij dus dachten deze soort al gevonden te hebben, besloten wij, mede in verband met het late uur, geen bezoek meer aan deze berg te brengen. Ondanks alle inspanningen en ontberingen van die dag lieten wij ons het bier en de kaas, iets anders werd niet geserveerd in het plaatselijke restaurant, goed smaken. Teruggekeerd in Montevideo lieten wij Marchesi, niet zonder enige trots, de planten zien. Hij maakte ons vlug duidelijk dat het **N.werdermannianus** niet was, doch planten die hem ook onbekend waren. Rausch stelde later voor, ten einde een levende herinnering aan de reis te bewaren, de planten mijn naam te geven en beschreef **Notocactus vanvlietii** in Kakt.u.a.Suk.5:89, 1970. Op deze publicatie kom ik in een afzonderlijk artikel later terug.

Marchesi was gelukkig zo vriendelijk mij een **N.werdermannianus** te schenken, alsmede een zaadbes met inhoud en zo kon het gebeuren dat de eerste plant van deze soort toch door mij werd geïmporteerd in Europa.

Voor de beschrijving verwijs ik naar de in de aanhef opgegeven publicatie van Herter. Dit is echter een copy van een beschrijving van Osten van een **Echinocactus (Notocactus)sp.** in Notas sobre Cactáceas: 51, lam.. XXXVII en XXXVIII, 1941.

Indien men beide beschrijvingen vergelijkt, blijkt dat Herter die van Osten letterlijk heeft overgenomen, maar enige belangrijke details, voornamelijk de afmetingen betreffende, heeft weggelaten of verkeerd heeft geïnterpreteerd.

Wordt vervolgd

De succulenten en hun periodiciteit

J. A. JANSE

In het eerste stukje over de succulenten hebben wij er al op gewezen, dat deze planten hun grootste ontwikkeling vertonen in gebieden met een sterk periodiek klimaat, waarin lange droogteperioden optreden.

Het is dus in de eerste plaats niet de totale hoeveelheid neerslag die zo'n gebied vertoont, maar vooral de verdeling van die neerslag over het gehele jaar, waardoor het verschijnen van de succulenten opvallend wordt.

Sommige succulentengebieden hebben zelfs meer cm regen dan ons 'natte kikkerlandje', maar die regen valt dan gedurende een of meer korte perioden, waarbij het in de daartussen liggende tijd zeer droog is. Zowel de verdeling als de hoeveelheid neerslag is in de verschillende succulentengebieden uitermate verschillend.

Dr. Carlos Hosseus geeft in zijn beschrijving van de cactusflora van Argentinië veel gegevens over het klimaat van dat gebied.

Zo vermeldt hij voor La Quiaca (Prov. Jujuy) een neerslag van 30.1 cm, voor Humahuaca 20.2 cm, voor Tumbaya 18.3 cm, maar voor de hoofdstad Jujuy zelf 75.8 cm; dat is dus meer dan de gemiddelde neerslag in Nederland (± 70 cm).

Daarbij merkt hij echter op dat deze 75.8 cm op 52 dagen valt, waaruit volgt dat er dus 313 dagen geen neerslag is. De meeste regen valt dan vooral in de warmste maand januari (wij zijn hier op het zuidelijk halfrond). Hosseus meent, dat de planten daarna zoveel vocht hebben opgenomen, dat zij de lange droogteperiode zonder enig bezwaar kunnen doorstaan. Hetzelfde beeld vertoont ook de verdeling van de temperatuur over het gehele jaar. De reeds genoemde plaats La Quiaca heeft in december een gemiddelde temperatuur van 30.5° C, terwijl het in de koudste maand juni zo koud kan zijn, dat de temperatuur tot 16° onder nul daalt.

Zeer droge leembergen bij Molinos in het noordelijk deel van Argentinië.

Foto Buining

Naast deze succulentengebieden met een tamelijk gematigd klimaatsbeeld zijn er ook gebieden waar de hoeveelheid neerslag zo gering is, dat alleen soorten met speciale aanpassingen er kunnen leven en zelfs zulke aangepaste planten sterven in extreem droge jaren, wanneer dat kleine beetje vocht niet valt.

Wat ons eigenlijk het meest verbaast is het feit, dat er een bijzonder fijn samenspel van plant en milieu bestaat, waardoor gebieden bewoond worden door levende organismen, die het daar nog kunnen uithouden. De mens kan door ondoordachte maatregelen zulk een natuurlijk evenwicht echter gemakkelijk verstoren. Zelfs in de 'ongerepte' natuur, zoals wij die wildernis vaak plegen te noemen, is het al vaak voorgekomen, dat door menselijk ingrijpen planten (en dieren) verloren gingen, die vóór dat ingrijpen al onheuglijke tijden daar hadden bestaan. ¹⁾

Zoals wij dus vaak grote verschillen kunnen opmerken in de temperatuur van de seizoenen, zo is evenzeer het vaak grote verschil tussen dag- en nachttemperatuur opvallend. Dit wordt voornamelijk door de grote uitstraling bij onbewolkte lucht veroorzaakt en is nog algemener bij de gebieden die op grote zeehoogte liggen.

Bij zulk een veelvormigheid van het milieu lijkt het welhaast een wonder, dat wij er toch in slagen succulente planten uit zo uiteenlopende klimaten met redelijk succes in één ruimte te kweken. In het kleine kasje is de mogelijkheid tot variatie toch wel beperkt, al zal er wel verschil zijn tussen de sterkst bezonde zijde en daar waar de zon niet de gehele dag komt.

Ideaal is het als wij de kas dus in een 'koude' en 'gematigde' afdeling kunnen verdelen, maar dat is lang niet altijd bereikbaar. En zelfs dan zijn wij er nog niet want het glas neemt veel ultraviolet licht weg, dat voor de gedrongen groei zo nuttig is. Daarom 'knappen' cactussen vaak zo op als wij ze in een mooie zomer lang in de open bak houden.

W. Hoffmann, de leider van de succulentenafdeling van de botanische tuin te Heidelberg, heeft in een artikel over cactussen in kascultuur ²⁾ een aantal belangrijke punten opgesteld die bij de cultuur in het oog moeten worden gehouden. Deze punten zullen we successievelijk de revue laten passeren.

'Eerst gaan verwarmen als de nachtvorsten een aanvang nemen.'

Te vroeg verwarmen in het invallende najaar betekent, dat de planten óf sterker uitdrogen (als wij nl. tegelijk ophouden met gieten) óf aan de groei blijven (als wij nl. doorgaan met gieten). Beide methoden zijn niet goed. Stoppen wij met gieten en verwarmen meteen als dat nog niet strikt nodig is, dan zullen de planten hun vochtreserves vroeger moeten aanspreken dan noodzakelijk is. Het gevolg: sterker uitdrogen, dat zelfs zover kan gaan dat planten beginnen te schrompelen.

Lamb, die zijn ervaringen echter wel op het vaak gunstige klimaat van Zuid-Engeland baseerde, beveelt zelfs aan sommige soorten geheel zonder verwarming door de winter te brengen, maar dat zal in ons klimaat vrijwel onmogelijk zijn. ³⁾

Men vraagt zich af hoe het komt dat planten die op hun natuurlijke standplaatsen vaak temperaturen ver onder nul doorstaan, bij ons eigenlijk niet winterhard zijn?

Hierbij moet men wel in de eerste plaats bedenken, dat niet die temperatuur alléén bepalend is voor het wel en wee van de plant. Tezamen met de temperatuur spelen licht, luchtvochtigheid en tal van andere factoren een rol.

Als een plant bevriest wordt het in het celsap opgeioste water hieraan onttrokken en verandert in ijs. Het is wellicht interessant te weten, dat onze

beroemde landgenoot Hugo de Vries al in 1870 over dit onderwerp een destijds bekroonde verhandeling schreef.⁴⁾ Hoe meer het water gebonden blijft aan het celsap hoe beter de plant tegen bevriezing bestand is. Het is uit proeven gebleken, dat in de loop van de herfst de resistentie tegen koude groter wordt in bijv. de bladeren van *Sempervivum tectorum* door een stijgende viscositeit van het weefsel.

Wij weten allen wat het resultaat is als wij 's winters proberen een cactus warm en vochtig te kweken; als de plant niet plotseling wegrot dan is het groeieresultaat een gerekt en uit de kracht gegroeid geval. Hier is wel in de eerste plaats het gebrek aan licht de voornaamste oorzaak.

Dus: laat stoken, niet meer dan nodig is (de behoefte verschilt echter wel van soort tot soort) en stoppen als het niet of niet meer nodig is.

Hoffmann's tweede aanbeveling is: 's nachts luchten, doch dan in de vroege morgenuren de kas weer sluiten en eerst bij stijgende temperatuur weer opnieuw op lucht zetten.' Hierbij tekent hij aan, dat men op regendagen wanneer ook de buitentemperatuur laag is beter niet of weinig moet luchten.

Dit luchten houdt zeker verband met de omstandigheden die wij al vrij uitvoerig geschetst hebben met betrekking tot de fotosynthese. Wij zagen dat bij grote droogte de huidmondjes zich gaan sluiten. Ook de extreme temperaturen tot 40 à 50° C zijn niet bevorderlijk voor dit stofwisselingsproces. De stofwisselingsprocessen vinden ook in de nachturen bij vele succulenten plaats en daardoor zal het toetreden van vochtiger lucht in de nacht en ochtend een gunstige uitwerking hebben.

Helaas zijn de succulenten bij de plantenfysiologen nog een verwaarloosde groep. Hoe gaarne zouden wij eens zien, dat men vele vraagstukken, die samenhangen met het kweken eens bekeken werden door zo'n vakman, die tevens is toegerust met de noodzakelijke apparatuur om achter de oorzaken te komen hoe de succulente plant leeft. Veel leiden wij af uit de gegevens die ons bekend zijn van de planten in het natuurlijk milieu en onze ervaring bij het kweken, maar vele vraagstukken blijven onopgelost. Dit zou men in het bijzonder kunnen zeggen van het bloeien. Wij weten niet precies onder welke omstandigheden de succulenten, in het bijzonder vooral vele cactussen, hun bloemen aanleggen en deze problemen kunnen alleen door wetenschappelijk onderzoek worden aangepakt.

Tegenwoordig wordt ook gepoogd door het verhogen van het CO₂-gehalte van de lucht de groei en bloei van een plant te bevorderen. In Denemarken zijn ook al met succulenten (*Zygocactus* en *Schlumbergera*) proeven gedaan. Men voerde dan het gehalte aan koolzuurgas op tot 0.08% en bij *Schlumbergera* verkreeg men na een koele periode van eind november tot begin februari (temperatuur 8-10° C) een iets vroegere bloei.⁵⁾

1) Zie R. Melville, Plant conservation in relation to horticulture; Journal R.H.S., Vol. XCV (1970), pag. 473-480. Tussen 10 en 20.000 plantensoorten lopen gevaar uit te sterven.

2) W. Hoffmann, Kakteen in Gewächshauskultur, Gartenwelt 62 (1962), p. 448 e.v.

3) E. Lamb, The illustrated reference on Cacti and other succulents, London 1955-59.

4) vgl. Th. Weevers, Fifty years of plant physiology, Amsterdam (1949), p. 221-225.

5) Dänische Versuche mit CO₂ zu Topfplanzen, Gartenwelt 69 (1969), p. 239.

De botanische tuin van Steyl

Wanneer u van Venlo richting Roermond rijdend, de kom van de gemeente Tegelen door bent en u slaat de weg in die leidt naar het veer over de Maas, dan ziet u na enig bochtenwerk een aantal voor deze buurt opvallend grote gebouwen. Zij behoren tot het Missiehuis St. Michaël en staan op het grondgebied van Steyl, nu een deel van de gemeente Tegelen.

Hier werden sinds 1875 missionarissen opgeleid. Toen in 1931 het eind-examen van het St. Michaëls-gymnasium officieel erkend werd gaf Pater Jochum er les in biologie en hij pakte de zaken goed aan. Was er tot op dat ogenblik al een grote verzameling dieren bijeengebracht - nu nog te zien in het Missiemuseum, waar o.a. een prachtige vlindercollectie is - Pater Jochum spoorde zijn oud-leerlingen aan planten te zenden ten dienste van het onderwijs. Hij legde een tuin aan, trok een kas op en bouwde langzaam een mooie verzameling op, die bekendheid kreeg als de 'Botanische Tuin van Steyl'.

In 1969 werd het gymnasium echter naar Duitsland verplaatst en was het bestaan van de tuin doelloos geworden. De ondergang dreigde. Maar zoals gelukkig in veel van dergelijke gevallen: ook hier waren weer enige mensen bereid zich in te zetten voor een schijnbaar hopeloze zaak. Zij vormden een 'Werkgroep tot Behoud van de Botanische Tuin te Steyl' en begonnen met de V.V.V.-Tegelen in het kader van het Natuurbeschermingsjaar N70 de strijd om het voortbestaan van de tuin.

Gelokt door het grote succes van de inzending van de afdeling Noord-Limburg van Succulenta op de Bloemententoonstelling in Venlo in september 1969 werd het bestuur van die afdeling reeds in het prille begin van de actie benaderd met het verzoek steun te willen verlenen. Er stonden immers ook succulenten in de kas van de tuin? Zodoende werd in oktober daarop de zaak in het Hoofdbestuur gebracht en daarna kwam het Dagelijks Bestuur in actie. De Botanische Tuin werd onder de aandacht van officiële personen en instanties gebracht, er werden adviezen gegeven aan de Werkgroep, belangrijke contacten gelegd enz.

Groot was dan ook de voldoening toen eind december 1970 bekend werd, dat het voortbestaan van de tuin verzekerd was. Niet alleen dank zij de subsidie van Rijk, Provincie en Gemeente, maar ook door bijdragen van particulieren en verenigingen.

De taak van de Werkgroep is nu overgenomen door de Stichting Botanische Tuin van Steyl, 'Jochem Hof', die 27 januari j.l. in het leven is geroepen. In het bestuur van de stichting heeft o.a. ook een afgevaardigde van de afdeling Noord-Limburg van Succulenta zitting. Maar er zit voor deze afdeling nog meer aan vast. Vanzelfsprekend kon zij het niet laten bij woorden. Naast een directe bijdrage uit de afdelingskas zal de afdeling ook meehelpen aan de opbouw en instandhouding van een collectie succulenten, die, zoals de afdelingssecretaris het omschreef, waardevol moet zijn voor het onderwijs, representatief voor het publiek en aantrekkelijk voor de liefhebbers.

De bestaande verzameling is achteruitgegaan doordat er geen deskundige verzorging was. Uitgaande van de stelling, dat de collectie representatief moet zijn zullen er vertegenwoordigers van zoveel mogelijk geslachten in voor moeten komen. Daarom doet de afdeling Noord-Limburg een dringend beroep op u, voor dit doel planten ter beschikking te stellen. Aanbiedingen hiervoor worden gaarne in ontvangst genomen door de heer J. Slabbers, Herkenbosserweg 16, Roermond, tel. 04750-4923. Deze heeft de leiding bij de opbouw van de verzameling.

De Botanische Tuin van Steyl biedt de gelegenheid jaarlijks vele bezoekers - het eerste jaar verwachten wij er ca. 20.000 - in contact te brengen met onze liefhebberij en met 'Succulenta'. Daarom vertrouwt de afdeling Noord-Limburg erop dat u haar niet in de steek laat.

Heeft u geen planten om af te staan maar wilt u wel bijdragen in de kosten van de opbouw, dan wordt uw bijdrage op gironummer 2108391 van de 'Stichting Botanische Tuin van Steyl' te Tegelen onder vermelding 'Succulentverzameling' gaarne aanvaard.

Vergeet u vooral niet in uw vakantie langs te komen. De tuin is dagelijks geopend van 14 tot 18 uur.

Kleine correctie op de publikatie in Succulenta sept. '70 no. 9

'Over kaktusmest gesproken'

Na een alarmerend telefoontje van een mede-kaktofiel uit Enschede (zijn naam en die van zijn hulpvaardige dochter - chemisch analiste - is me ontschoten), dat zijn volgens het voorschrift verkregen kaktusmest **niet** de (gewenste) $PH = 5 - 5,5$ doch een (veel te lage) PH van $1,5 - 2$ bezat, heb ik hem beloofd op mijn artikel terug te komen, na een controle mijnerzijds. Dit, vanwege de zeer grote verantwoordelijkheid daaraan verbonden, daar eenieder daaraan een reuze strop kan overhouden, met alle ellende van dien. Ik kan u echter direct geruststellen: Er **verandert niets** aan de door mij opgegeven samenstelling der kaktusmest-mengsels. **Deze blijven zoals ze zijn aangegeven.** De zaak is niet zo verontrustend als ze zich aanvankelijk liet aanzien, doch in de publikatie-tekst zullen enige zinnen geschrapt moeten worden.

Op pag. 137 wordt vermeld, dat u, uitgaande van Aglukon, 10 cc. en uitgaande

van Pokon of Asef, 20 cc. geconcentreerde (98%-ige) zwavelzuur moet toevoegen: **Dat blijft zo gehandhaafd**, hoewel het erg veel lijkt.

Even verderop leest u dan: deze PH moet 5 - 5,5 bedragen. Welnu: **Dit is onjuist. Deze PH** is in werkelijkheid inderdaad **1,5 - 2**. Deze aanmerking van de kaktusliefhebber uit Enschede is dus volkomen juist. 'Erg zuur', zult u zeggen. Zeker, doch na dosering van 2 à 3 cc. hiervan aan 1 liter regen- of leidingwater, bezit deze **gietbare kunstmest-oplossing** (door de verdunning en/of buffering) een PH van 4,5 - 5,5: waardoor de zaak dus weer rond zit. Diegenen die zulk een kaktusmest volgens dat voorschrift hebben bereid, zullen dit moeten beamen. De storm zat ditmaal in een glas water en loopt (gelukkig voor u en mij) met een sisser af.

Ik stel u, alle leden van Succulenta, voor om het betreffende artikel op pagina 137 op te slaan en de hier volgende correctie daarin toe te passen:

U schrapt de 14e tot en met de 20e zin volledig door.

Dus: geen correcties meer met zwavelzuur achteraf. Dat is namelijk niet nodig (ook al zou het gehalte van gekoncentreerde zwavelzuur iets afwijken van 98%), daar we toch reeds ver in het zure gebied van PH = 1,5 - 2 zitten.

Ter geruststelling tenslotte:

Met deze selfmade kaktusmest heb ik, in het bijzonder met wortelechte zaailingen (mijn verzameling bestaat daar vrijwel geheel uit), reeds 4 jaar uitstekende ervaringen. Ze bloeien goed en bezitten (in de buitenlucht gekweekt) een gedrongen groei.

N.B.

Er is geïnformeerd of ik aan liefhebbers deze kaktusmest zou willen leveren en het niet bij een publikatie laten, omdat:

- a) velen de chemicaliën niet zouden kunnen verkrijgen,
- b) velen de bereiding van zulk een kaktusmest niet goed zouden aandurven.

Mijn tegenargumenten luiden dan echter:

- 1) Waar een wil is, is een weg. Zeker onder leiding van een medelid die dat weinige lef wèl kan opbrengen.
- 2) De mens staat in vele gevallen bekend als een gemakzuchtig wezen, dat snel voor kleine moeilijkheden uit de weg gaat, er tegen op ziet en liever wat meer geld spendeert aan iets, wat in feite goedkoop kan zijn, indien hij er maar wat meer moeite voor doet en iets niet kant-en-klaar in het handje wil hebben. De welvaartsconjunctuur versterkt deze gewoontetendens nog.
- 3) De door velen voorgewende interesse blijkt in werkelijkheid vaak niet zo steekhoudend te zijn. Neem het met een korreltje zout.
- 4) De voorschriften voor de bereiding zijn eenvoudig en goed navolgbaar. Eenieder moet zulk een kunstmest kunnen maken. Angst hiervoor berust op zelsuggestie.

U begrijpt nu, dat ik na zulk een verzoek wat bedremmeld kijk, ook al, omdat de reacties van de leden veelal zeer matig en passief zijn en zij een ander zeker niet tot verdere activiteiten manen. Indien ik op zulk een verzoek inga, haal ik me nog meer werk op de hals dan ik nu reeds heb.

De paradox geldt in het algemeen nu eenmaal: Wie reeds wat doet, wordt gevraagd nog meer te doen. Wie weinig doet, wordt niets gevraagd en blijft niets doen. De verantwoordelijkheid van een vereniging of instantie rust uitsluitend op de doeners; nimmer op de niet-doeners; deze profiteren maar en zijn passief lid, ze betalen daarvoor.

Verder dan nog de beantwoording van de vragen: Wie komt met originele ideeën? Wie zal de distributie van de kunstmest op zich nemen en hoe moet dit georganiseerd worden? Hoe kunnen de kosten zo laag mogelijk worden gehouden? Wie wil hoeveel kunstmest hebben? Hoe vindt de communicatie plaats, zo effectief mogelijk. Is de wens voor zulk een landelijke distributie algemeen levend of is het slechts een farce? Dat merk ik dan nog wel.

P. H. PASMEN, Juno 20, Veldhoven

Mei - allerlei

In deze maand moeten alle cactussen aan de groei zijn. Is dit niet het geval dan mankeert er meestal iets aan. Het is dan verstandiger de betreffende plant uit de pot te kloppen of uit de grond te nemen en de wortels en wortelhals aan een grondige inspectie te onderwerpen. Eventuele verrotte gedeelten moeten met een scherp mes worden weggesneden tot de gezonde kleur van de wortels, de wortelhals of de plant bereikt is. Desnoods snijdt men de wortels geheel weg, alsmede de wortelhals. Alleen gezond vlees kan wortels produceren. Vervolgens moeten de plaatsen waar gesneden is gedroogd worden en wel zo snel mogelijk.

Na een week, bij grote wonden enige weken, plaatse men de plant op een zeer licht grondmengsel. Een veilige methode is om de plant eenvoudig in een leeg potje te plaatsen dat iets kleiner is dan de plant zelf, zodat ze niet te diep wegzakt. Men controleert de plant dan regelmatig en zodra de wortelpunten te voorschijn komen, kan men de plant in een normaal mengsel oppotten.

Behalve verrotting kan ook het optreden van wortelluis een ongewenste stilstand in de groei teweegbrengen. Wortelluis verraaft zich doordat de grond in de pot op sommige plaatsen blauwgrijs wordt. Behandeling door goed afborstelen en/of afspoelen van de wortels. Eventueel gebruik maken van een insecticide als Basudine vloeibaar, Luxisteam of Malathion. Oude grond weggooien en oppotten in verse aarde. Wortelluis komt vooral bij planten die lang droog hebben gestaan en speciaal in aarde die veel onverteerde bladgrond of turf bevat.

Zuilcactussen die te groot worden voor de kas kan men ook in deze of de volgende maand, afhankelijk van wat gunstiger weer, op een gewenste hoogte afsnijden of eventueel afzagen (bij oude planten). Na de afgesneden top enige dagen plat neergelegd te hebben zodat de snijwond redelijk droog is, kan men haar aan een stevige stok binden. De stok wordt vervolgens in de grond gestoken in de kas tot op een hoogte, dat de snijwond ongeveer 10 tot 20 cm boven de toekomstige pot of de definitieve grond staat. Men controleert telkens met de hand of zich op de snijwond wortelpunten vertonen. Als dit het geval is laat men de plant zakken tot op de grond en de verdere beworteling verloopt meestal perfect. Bij grote, oude planten moet men soms 1 à 2 jaar op de wortelpunten wachten.

Deze maand kan men ook beginnen met stekken te snijden, ook al weer afhankelijk van het weer. Past U op niet te kleine stekken te nemen. Tijdens het onvermijdelijke drogen van de eventuele snijwond en het wortels vormen, kan de kleine stek zoveel aan krachten inboeten, dat ze verloren gaat. Het toepassen van groeihormonen kan het bewortelen dikwijls bevorderen.

Indien de onderstammen intussen goed aan de groei zijn en voldoende hard zijn, kan men bij gunstig weer in de tweede helft van de maand met het

enten beginnen. Bij voorkeur wordt slechts bij warm, zonnig weer geënt. Alleen ervaren kwekers kunnen vrijwel gedurende het gehele jaar enten. Voor het zaaien zonder bodemwarmte is nu de beste tijd aangebroken. Neemt U nu eens een proef met de reeds vroeger beschreven methode in potjes die in een plastic zak met wat water worden gebonden.

Van de platte koude bak kan men bij mooi zonnig weer, vooral na 15 mei, de eenruiters afnemen. 's Nachts en bij regen of guur weer moet het glas er weer op, maar toch moeten de ruiten op lucht gezet worden, behalve natuurlijk bij een flinke nachtvorst.

Omdat de planten nu dus allemaal aan de groei moeten zijn, geven we water naar behoefte. Deze behoefte verschilt van plaats tot plaats en van kas tot kas. U zult zelf moeten uitzoeken hoe de situatie bij U is. Bij voorkeur geven wij in de groei- en zomertijd in één keer flink veel water en wachten dan totdat de potgrond echt weer om water vraagt, dus niet geheel laten uitdrogen, daar anders de haarwortels afsterven. De reeds eerder beschreven vochtmeter kan dan goede diensten bewijzen. Vele soorten bloeien in deze maand reeds. Indien U Uw collectie zo goed mogelijk op naam heeft staan, of eventueel genummerd, dan is het voor een verdere studie belangrijk gedurende deze groei- en bloeitijd notities te maken of bepaalde planten te fotograferen. In de winter kunt U deze notities dan uitwerken en Uw bevindingen in ons blad publiceren, bij voorkeur mét de foto('s).

De algemene cultuuraanwijzingen zoals hierboven voor de cactussen gegeven zijn voor de overige succulenten niet principieel anders.

In deze maand is het overgrote deel van de vetplanten aan de groei; uitzonderingen zijn met name de volgende: Conophytum, de ultra-succulente *Crassula's*, *Dactyloopsis*, sommige *Gibbaeums*, *Mitrophyllum*, *Monilaria*, *Muiria*, *Oophytum*, *Ophthalmophyllum*, de ultra-succulente *Othonna's*, *Pelargonium* en *Sarcocaulon*. Overigens vertonen de meeste *Mesems* in de zomer gedurende enige tijd min of meer een stilstand in de groei; deze periode begint ongeveer in de tweede helft van deze maand.

Het zal niet iedere lezer bekend zijn dat ook sommige vetplanten geënt kunnen worden. Bij *Euphorbia's* is het weliswaar niet nodig, maar het kan wel een middel zijn om sommige soorten sneller te vermeerderen.

Lastige soorten uit de *Stapelia*-groep, met name *Hoodia's*, *Trichocaulons* en *Decabelone* (*Tavaresia*) *grandiflora* doen het onder onze omstandigheden vaak veel beter wanneer ze geënt worden. Vooral in hun jeugd zijn deze zeer gevoelig; zijn de eerste moeilijke jaren eenmaal achter de rug dan kan men ze eventueel afstekken en op eigen wortel verder kweken. Voor de *Euphorbia's* is voorzover mijn ervaring strekt *E. fimbriata* het meest geschikt als onderstam. Voor de *Stapelia*-groep kan men kiezen uit stevige *Caralluma's* of *Stapelia's*, terwijl ook flinke knollen van *Ceropegia woodii* in aanmerking komen.

De heer F. Assink, Korte Oosteresstr. 1a, te Almelo schrijft ons het volgende: Inhakend op hetgeen de heer Theunissen in *Succulenta*, maart 1971 schreef, wil ik opmerken, dat ik het volkomen met hem eens ben dat het bijna altijd dezelfde schrijvers zijn die het maandblad vullen.

Deels zal dit wel zijn oorzaak vinden in het feit, dat de artikelen van deze veelvuldige schrijvers buitengewoon goed zijn. Evenzo is het bijvoegen van fotomateriaal wanneer het gaat over planten vaak noodzakelijk. Deze foto's dienen vooral zeer scherp te zijn.

Kunnen amateur-fotografen, aspirant-schrijvers en b.v. oudere leden met veel ervaring en plantenkennis zich niet met elkaar in verbinding stellen? Er moeten dan wel goede artikelen komen waar we allen wat aan hebben.

Nu het woord foto toch is gevallen, misschien is er wel iemand die in de toekomst hier iets over kan vertellen. Hierbij denk ik niet zozeer aan de uiteenzetting van diverse toestellen, maar in het bijzonder aan: wanneer een plant te fotograferen, onder welke hoek, met of zonder pot (hiermee bedoel ik de pot al of niet camoufleren) enz.

Misschien is het zelfs wel te verwezenlijken, dat diverse schrijvers, fotografen en leden die in de loop der jaren veel ondervinding en wijsheid hebben opgedaan zich in Succulenta kenbaar maken, zodat onderling contact kan worden gezocht.

Enkele studiegroepen zijn er al, dus waarom geen groepen die proberen samen voor goede artikelen te zorgen.

Boekbespreking

Das Sukkulenten Lexikon door Dr. H. Jacobsen - Fischer Verlag Jena, D.D.R. Prijs 48 Mark.

De grote belangstelling bij amateurs en botanici voor succ. planten maakt het de Uitgeverij Fischer mogelijk in een vlot tempo standaardwerken over cactussen en andere vetplanten uit te geven.

Zij is daarbij zo gelukkig over auteurs te beschikken die naast een fabelachtige kennis over de energie beschikken om deze uitgebreide materie in een handzaam boek samen te vatten.

De heer Jacobsen, onomstreden deskundige en tientallen jaren bekend door publicaties over succulente planten verkreeg ook voor deze uitgave de medewerking van specialisten als Mevr. dr. hc. Bolus, Dr. de Boer, Dr. Rauh, Dr. Tischer, Dr. Moran, Dr. Reynolds, Mr. Lavranos, Mr. Bally en vele anderen.

Deel I behandelt de geslachten van Agavaceae tot Zygothyllaceae;

Deel II de Mesembryanthemaceae.

Natuurlijk is een boek met alleen maar korte beschrijvingen droge kost, maar het uitgebreide fotomateriaal en de vele instructieve tekeningen tussen de tekst, totaal 1200 afbeeldingen, houden de aandacht voortdurend vast en zijn een welkome steun bij het determineren en herkennen der planten.

Onder de talrijke boeken welke de laatste jaren over onze liefhebberij verschenen neemt deze Sukkulenten Lexikon toch wel een uitzonderlijke plaats in door zijn universele opzet.

Elke liefhebber die het eerste stadium van succulente planten verzamelen voorbij is, zal dit boek onder handbereik moeten hebben om te weten **wat** hij verzamelt, **waar** de planten groeien en **hoe** ze behandeld moeten worden. Het register van **ongeldige namen** stelt ook de amateur die niet in staat is om alle publicaties te volgen, in de gelegenheid zijn planten van de juiste wetenschappelijke naam te voorzien.

Een paar rectificaties mogen niet onvermeld blijven. Op fotopagina 90 met schetsen van 12 Haworthia-secties zijn bij sectie IV de nummers 1 en 2 verwisseld. Op fotopagina 126 moet Sedum nussbaumerianum no. 1a krijgen, Sedum allantoides no. 1b.

Wat de foto op fotopagina 102 no. 1 moet voorstellen is niet duidelijk maar zeker niet Idria columnaris, met een stam van 19 m hoog en 0.90 m doorsnede, een der meest opmerkelijke planten van Mexico en het schiereiland Neder-Californië.

H. RUBINGH,
v. Straelenlaan 25, Soestdijk

Boekbespreking

E. en B. Lamb: Cactussen en andere succulenten in kleur. Vertaald door Elisabeth Strandens en bewerkt door G. E. Brink, 248 blz., 326 kleurenfoto's, prijs f 17,50.

In de inleiding schrijven de auteurs, dat ze in een periode van meer dan veertig jaar een collectie cactussen en andere succulenten hebben bijeengebracht, die uit ongeveer 8000 soorten bestaat en in zijn soort uniek in Europa is. Ze vervolgen dan: "De auteurs hebben de planten, gekweekt onder verschillende omstandigheden, bestudeerd en hun eigenaardigheden, welstand en bloei jarenlang opgetekend. Alle adviezen in dit boek zijn gebaseerd op die lange ervaring".

Het bovenstaande is voorzover ik weet volkomen juist. Daarbij komt nog dat vader en zoon Lamb al erg veel op ons gebied gepubliceerd hebben. Juist deze twee factoren echter maken het voor mij onbegrijpelijk, dat ze een boekje als dit het licht hebben doen zien.

Immers de tekst maakt voor het grootste deel een zeer amateuristische indruk, terwijl ook de foto's voor het merendeel op zijn best redelijk zijn.

Eén citaat zal wel voldoende zijn om U een indruk te geven van de onverzorgde wijze waarop het boek is vervaardigd (blz. 35, bij de raadgevingen voor januari):

"Alleen enkele epifytische cactussen bloeien, zoals de **Zygocactus truncatus**, Schlumbergera bridgesii en nog een paar andere. De echte **Zygocactus truncatus** heeft al in november en december gebloeid, maar de later bloeiende soorten zijn nu aan de beurt".

Eerlijkheidshalve moet worden gezegd, dat de schrijvers niet alléén schuldig zijn aan de slechte tekst. De vertaalster en de bewerker hebben nl. ook nog een duit in het zakje gedaan.

Zo worden bijvoorbeeld de temperatuur aanduidingen gegeven in graden C, maar zij zijn klakkeloos omgerekend uit graden F. We krijgen dan kolder te lezen als: "Dit geldt voor een maximum kasttemperatuur van 21,1° - 26,7° C in voorjaar en herfst en voor meer dan 32,2° - 35° C in de zomer". Is er dan helemaal niets goed aan dit boekje zal de lezer zich afvragen. Zo erg is het gelukkig ook weer niet, maar de sterke punten van het boek zijn voor mij helaas niet voldoende om het als geheel te kunnen aanbevelen. Die sterke punten zijn in de eerste plaats het hoofdstuk over het zaaien en verder de 26 kleurenfoto's van succulenten op de natuurlijke groeiplaats.

Om kort te gaan: Wie zich een algemeen boekje over onze liefhebberij wil aanschaffen kan op het ogenblik óók in de Nederlandse taal wel beter terecht.

F.K.A.N.

Sulcorebutia alba Rausch spec. nov.

Simplex, ad 20 mm alta et 35 mm diametens, glauca, saepe violaceo-suffusa, radice rapiformi radicans; **costis** ad 23, spiraliter tortis, in gibberes 3-4 mm longos dissolutis; **areolis** oblongis, 3 mm longis, albotomentosis; **aculeis marginalibus** 20-24, 3-4 mm longis, accumbentibus, inser se contextis; **aculeo centrali** plerumque nullo, sin aliter ad 6 seriatis, 2-3 mm longis, aculeis omnibus albis basi rubiginosa ad atra, setosis, pilis ciliatis tectis.

Floribus 30 mm longis et diametentibus: **ovario et receptaculo** magentoroseo, squamis fusco-viridibus albido-roseo-marginatis tecto; **phyllis perigonii exterioribus** violaceo-rubris, viridulo-acuminatis, **interioribus** atro-rubris subcaeruleo-micantibus, introrsum aurantiacis ad luteis; **fauce** rosea, in ima parte alba; **filamentis** ab 3 mm supra ovarium insertis, interioribus luteis basi violaceo-rosea, exterioribus luteis; **stylo** viridi stigmatibus (4) luteis.

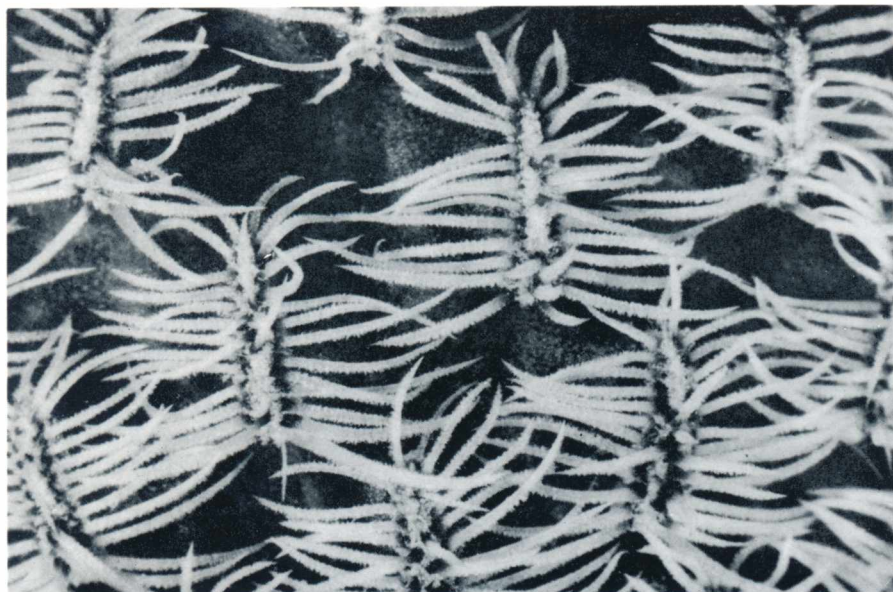
Patria: Bolivia, secundum viam Sucre - Los Alamos (Chiqui Tayoj),
2 900 m alt.
Typus Rausch 472 in Herbario W.

Sulcorebutia alba Rausch
spec. nov. foto Rausch

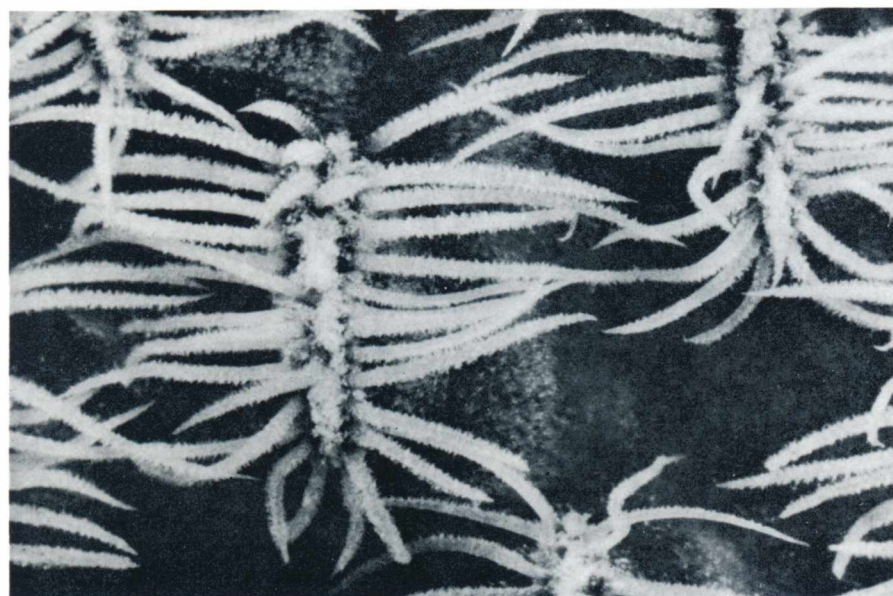
Plant enkel, tot 20 cm hoog en 35 mm diam., grijsgroen, dikwijls met violette waas, met penwortel. **Ribben** tot 23, spiraalvormig in 3-4 mm lange knobbeltjes gesteld. **Areolen** langwerpig, 3 mm lang, met wit vilt. **Randdorens** 20-24, lang 3-4 mm, tegen de plant gedrukt, met elkaar vervlochten. **Middendorens** meestal ontbrekend, indien aanwezig dan 6 onder elkaar staand, 2-3 mm lang; alle dorens wit met roodbruine tot zwarte basis, borstelig, met ooghaarachtige haren bedekt.

Bloem 30 mm lang en breed. **Pericarpellum** en **receptaculum** magenta-rose met bruingroene schubjes, die witachtig rose gerand zijn. **Buitenste perianthbladeren** violetrood met groenachtige punt. **Binnenste perianthbladeren** donkerrood met blauwachtige waas, naar binnen oranje tot geel. **Keel** rose, onderaan wit. **Meeldraden** eerst ca 3 mm boven het pericarpellum beginnend, de binnenste geel met violetrose basis, de buitenste geel. **Stijl** groen; **stempels** 4, geel.

Sulcorebutia alba Rausch spec. nov. vergroting 15 : 1

foto Kurt Schneider

Sulcorebutia alba Rausch spec. nov. vergroting 20 : 1

foto Kurt Schneider

Groeiplaats: Bolivië, aan de straat van Sucre naar Los Alamos (Chiqui Tayoj), op 2900 m. Type Rausch 472 in herbarium W.

De soort lijkt op *Aylostera heliosa*, maar heeft een donkerrode *Sulcorebutia*-bloem; ze heeft langere haren op de dorens dan *Sulcorebutia arenacea* en groeit in het grote areaal van *Sulcorebutia frankiana* en *sucrensis* op een zeer geïsoleerde plaats.

Een reis met Friedrich Ritter langs de kustgebieden van Chili en Peru (VII)

A. F. H. BUINING

Om bij de groeiplaats van **Copiapoa megarhiza** te komen moesten we de volgende morgen door een wel zeer armelijke volkswijk rijden. Tussen het dal van deze wijk en een dergelijke wijk ernaast was een bergrug en op deze bergrug speelden zich hele veldslagen tussen de jeugd der beide wijken af. Men bekogelde elkaar met de talrijke aanwezige stenen. Als de ene partij te ver oprukte bemoeiden zich de vaders en de oudere broers er mede en juichend trok de dan winnende troep op, achter de voor de grote keien vluchtende jongens aan. Dit spel herhaalde zich dan na een poosje van de andere kant. Temidden van dit tumult trachtten wij nog wat planten van de reeds zo lang bekende **Copiapoa** te vinden, wat gelukkig goed gelukte. We moesten echter wel erg goed op onze wagen en deszelfs inhoud passen. Na met een zeker risico nog een paar foto's van deze plant genomen te hebben verlieten wij schielijk het slagveld om weer naar de kust te gaan, waar we in een redelijk hotel, met een uiterst grappige vrij rondlopende pinguin, een slaappleats konden vinden. De volgende morgen vroeg gingen we langs de kust op pad om na een paar uur lopen in een gebied aan te komen waar volgens Ritter de echte oude **Thelocephala odieri** zou groeien.

Welnu, na zeer lang zoeken vonden we inderdaad nog een paar van deze plantjes, die ik zorgvuldig op de plaat vastlegde. Zeer zeker staan daar nog meer van dergelijke planten, maar ze zijn zó verscholen onder steenslag en stuifzand, dat men ze slechts vindt als ze in bloei staan. De hele dag was hier mee gemoeid zodat we nogmaals in het hotel moesten blijven. De volgende morgen noordwaarts gaande zochten we uren lang naar **Thelocephala krausii**, waarvan 95% verdroogd en dood bleek te zijn. Deze soort lijkt wel door de droogte uitgestorven te zijn. Op de terugweg die tenslotte naar Chanaral leidde vonden we nog de zeldzame **Thelocephala longirapa**, met een wortel langer dan 30 cm, **Thelocephala malleolata** var. **solitaria** en **Eriosyce megacarpa**, temidden van losse keislag en rotsblokken. Het was al bijna donker toen we in de stad aankwamen tijdens een groot feest. In de kleine hotelkamer bij de markt werden we door brullende luidsprekers tot diep in de nacht uit de slaap gehouden. Dat is dan de beschaving. Dan slapen we toch maar liever in de totaal eenzame wildernis, waar slechts zo nu en dan 's nachts een woestijnvosje zijn interessante stem laat horen.

Tot Chanaral hadden we telkens vrij zware bergstijgingen ondernomen waarbij mijn vrouw tot mijn verwondering vaak moedig meeging. Het is wonderbaarlijk zoals wij samen daar genoten hebben en vooral nu achteraf beschouwd beseffen we pas hóé heerlijk alles was. Zo primitief leven in de absolute natuur is voor onze zogenaamde beschavingsmensen werkelijk een verademing, vooral als je dan cactus- en natuurliefhebber bent. Maar dat mijn vrouw hiervan heeft genoten is wel een extra vermelding waard, omdat zij op haar leeftijd in een situatie terecht kwam, waartegen een jonge vrouw zeer beslist had opgezien. Ritter met zijn 70 jaren was ons beiden veruit de baas. Hij klauterde met het gemak van een berggeit tegen de steile hellingen op en was ons of mij steeds ver vooruit.

Drielanden-conferentie te Houthalen

De Drielandenconferentie zal in 1971 plaats vinden te Houthalen (België) op 18 en 19 september in het recreatiecentrum 'De Hengelhof'.

De eerste bespreking tussen de afgevaardigden der drie landen vond plaats op 21 maart i.l.

Aanmelden: voor 1 september 1971 door storting van f 25,50 (per pers.) op giro 177 57 75 van de Penn. 3-LK Succ.
Jacob Catsstraat 61, Venlo.

Wie alleen zondags komt betaalt f 12,50.

Wie alleen naar de ruilbeurs komt betaalt **ter plaatse** 50 Belg. frs.

Echtparen die blijven overnachten moeten dat uitdrukkelijk vermelden; ieder echtpaar krijgt een afzonderlijke kamer.

Volgende maand volgt nader nieuws.

Tot slot een woord van lof voor de uitstekende voorbereiding van onze Belgische vrienden.

J. LAGARDE,

Floreffestraat 30, Someren

Van de penningmeester

Het spijt mij te moeten opmerken, dat de meeste leden van onze vereniging geen vlotte betalende zijn. Op het moment dat ik dit schrijf (eind maart) heeft nog niet de helft van de leden zijn of haar contributie betaald.

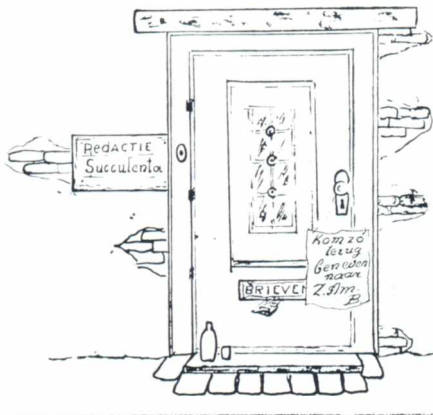
Dit laat U toch niet op U zitten!

Ook zijn er nog enkelen die de oude contributie van f 12,50 hebben gezonden.

Wilt U het even tot het juiste bedrag aanvullen?

Ik hoop dat U allen er voor zorg draagt dat ik voor 1 juni alles binnen heb.

Mocht dit niet het geval zijn, dan zullen de nalatigen het julinummer van Succulenta niet meer ontvangen.

Een medicus uit Tsjechoslowakije zoekt als liefhebber van cactussen contact met een medicus uit Nederland met dezelfde liefhebberij.

Correspondentie eventueel in Duits of Engels. Nadere informatie bij de redactie.

AFDELING GRONINGEN

Op 7 februari hadden wij onze bijeenkomst in Hortus de Wolf te Haren. Onze nieuwe voorzitter, de heer D. J. Beks heette ons welkom. De vaste kern en ook enige nieuwelingen waren aanwezig. Deze middag zou er geruild worden. Enkele leden hadden bakken vol meegebracht. Nadat we iets over onze meegebrachte planten hadden verteld, werd er onderling geruild. De overgebleven niet geruilde planten werden aan de liefhebbers verkocht en met de opbrengst werd de pot gespekt. Het was weer een gezellige middag als altijd.

Y. Schuitema-Letema

MEDEDELING VAN DE REDACTIE:

In verband met de afwezigheid van de redacteur, weliswaar niet naar Zuid Amerika, dienen stukken en artikelen voor het juni- en juli-nummer, respectievelijk vóór 1 mei en vóór 1 juni a.s. te worden ingezonden aan de tweede redacteur, de heer Noltee.

AFDELING ROTTERDAM

Op onze bijeenkomsten donderdag 3 en donderdag 25 februari heeft de heer S. K. Bravenboer voor ons een lezing gehouden over Morphologie. Deze belangrijke zeer leerzame voordrachten werden met mooie dia's toegelicht. Met grote belangstelling werd spreker gevolgd en de door aanwezigen gestelde vragen beantwoord. Een tweede onderwerp, dat door de heer v.d. Wal zou worden ingeleid, 'Water', moest door tijdnoed worden aangehouden tot een volgende bijeenkomst. De volgende bijeenkomsten zijn gesteld op donderdag 25 maart en donderdag 29 april. Op 29 april zal de heer J. P. R. Hoey Smith een lezing voor ons houden over het Arboretum Trompenburg. In aansluiting op deze lezing wordt op nader vast te stellen datum een excursie gemaakt naar het Arboretum.

J. L. de Slegte

AFDELING ROTTERDAM

Op 25 maart heeft de heer F. K. Noltee voor ons een lezing gehouden over 'Ultrasucculenten'. Hij had een groot aantal planten meegebracht ter illustratie van zijn verhandeling. Spreker bepaalde zich voornamelijk tot de cultuur der planten. Voor hen die tot op heden geen ultrasucculenten in hun bezit hebben, zal deze avond aanleiding zijn om ook aan deze planten aandacht te gaan geven. Onze volgende bijeenkomsten: Donderdag 27 mei, spreker de heer A. J. Brederoo, uit Amsterdam over Rebutia's.

J. L. de Slegte

NIEUWE LEDEN

J. van Kan, Nieuwenhuisstraat 38, Hulsberg L.
J. L. Coopmans, Hortulanus Botanische Tuin Steyl, Roermondseweg 2a, Tegelen.
Piet Fiools, Schoolstraat 16, Breda.
C. Voogt, Willem de Zwijgerstraat 6, Rozenburg.
J. J. Oord, Corn. Riekelstraat 29, Den Helder.
A. Wijers, Schout-Clantstraat 5, Nieuwveen.
Mevr. M. R. Huyben-Bruins, Malkenschoten 30, Beekbergen.
C. Rijnders, Petegemstraat 35, Breda.
M. C. Keizer, Vechtstraat 193, IJmuiden.
R. Does, Schotersingel 87a, Haarlem.
B. R. Kooistra, Rabenhauptstraat 22, Groningen.
J. H. Klemens, Reviusstraat 114, Groningen.
J. W. Klomp, Rijksstraatweg 15, Zuidhorn.
Mevr. C. H. Bruning-Wage, Hoofdweg 242 Bellingwolde.
Mevr. M. Boers, Berkenrodelaan 32, Amstelveen.
L. Davidse, Callenfelsstraat 10, Vlissingen.
J. J. Kleinstra, Justus van Effenlaan 54, Waddinxveen.
W. C. Zegelaar, Pr. Beatrixstraat 15, Fijnaart.
Walter Falleyn, Zomerstraat 33, B-8001 - Koolkerke (Brugge 1), België.
Karel Tesarik, Tererova 8, Brno-12, CSSR.
Gray Herbarium of Harvard University, 22 Divinity Avenue, Cambridge, Massachusetts 02138, U.S.A.
Ing. Paul Draxler, Langegasse 3, A 2700 Wiener Neustadt, Oostenrijk.
Dr. Hans Steif, Grazerstr. 81, A 2700 Wiener Neustadt, Oostenrijk.

Zoals ieder jaar komen de Europese Cactusvrienden op 29/30 mei op de Pinksterbijeenkomst in Wohlen bijeen.

Programma 29 mei: Van 15 uur af in restaurant Chapellehof.

16.30-18.00 uur: Mr. Glass uit U.S.A. Reseda vertoont in een lezing dia's van de groeiplaatsen van cactussen in U.S.A., Mexico en Californië.

20.15-21.30 uur: Mr. Foster uit U.S.A. Reseda vertoont in een lezing dia's van nieuw gevonden planten der laatste jaren uit de U.S.A. Beide heren kunnen als de beste kenners worden beschouwd van Noord Amerikaanse cactussen.

Programma 30 mei: 9.15 uur: Leopoldo Horst uit Brazilië vertoont dia's en vertelt hoe hij cactusjager werd en welke avonturen hij de laatste 10 jaren als zodanig beleefde.

10.30 uur: toekenning van de SU-KA-FLOR prijs 1971, groot 1000 sFr. door de stichter W. Uebelmann.

11.00-12.15 uur: Dirk van Vliet, Holland, houdt een lezing over het geslacht Notocactus op de groeiplaatsen, met dia's.

Aanmeldingen en kamerbespreking te richten aan:

SU-KA-FLOR

W. Uebelmann, 5610 Wohlen (Schweiz), Tel. 057/64107

karlheinzh uhlig - kakteen

De zaden- en plantenlijst 1970 is verschenen.

Uittreksel uit onze plantenlijst 1970:

Mamillaria *agregia*, *albicoma*, *albiflora*, *alpina*, *aureilanata*,
aureilanata var. *alba*,
barkeri, *blossfeldiana*, *bombycina*, *boolii*,
brandegei, *brauneana*, *buchenauii*,
cowperae, *crucigera*,
denudata, *dioica*, *dumetorum*,
esperanzensis,
fasciculata,
glassii, *goldii*, *grahamii*, *gummifera*, *grusonii*,
haageana, *halbingeri*, *huajuapensis*, *humboldtii*,
insularis, *jaliscana*,
klissingiana,
marnieriana, *mercadensis*,
nana, *napina*, *nunezii*,
oliviae, *ochoterenai*,
painteri, *pennispinosa*, *plumosa*,
rawlii,
saboeae, *sartorii*, *schiedteana*, *schmollii*, *schwarzii*,
theresae.

7053 ROMMELSHAUSEN

- KRS. WAIBLINGEN

- LILIENSTR. 5

H. E. BORN

Alles voor de cactus- en
orchideeën�iefhebber.

Gratis catalogus

D-5810 Witten-Bommern,
Elberfelderstr. 2, Deutschland

Succulentenkwekerij

H. van DONKELAAR

Werkendam - Tel. 01835 - 430

Vraagt sortiments- en zaadlijst 1971

Regelmatig nieuwe importen.

Zondags gesloten.

DRUKKERIJ VAN SPIJK N.V.

Postbus 210 - Venlo

Drukker van "Succulenta"

Wat betekent die naam?

door L. C. Koorevaar.

132 pag. met plm. 4000 verklaringen van de
botanische namen van succulenten.

Het boek wordt U toegezonden na ont-
vangst van f 3,50 per postwissel of
storting op postrekening 70806 t.n.v.
Mevr. E. A. M. Verduin-de Bruyn, Ko-
ningsweg 2, Beekbergen.

Voorzitter: Ir. A. F. H. BLAAUW, Bredaseweg 54,
Rijsbergen N.Br.

Vice-voorzitter: S. K. Bravenboer, Kwartellaan 34,
Vlaardingen.

Secretaresse-ledenadministratie: Mevr. E. A. M.
VERDUIN-DE BRUYN, Koningsweg 2, Beekber-
gen. Tel. 05766 - 1840.

2e Secretaris: J. DE GAST, Graaf Gerhardstraat, 10
Venlo.

Penningmeester: G. LINK, Memlingstraat 9,
Amersfoort. Postrek. 680596 of rekening nr.
302207414, Raiffeisenbank, Bijkantoor Hendrik van
Viandenstraat, Amersfoort.

Redacteur: A. F. H. BUINING, Burg. de Beau-
fortweg 10, Hamersveld (U.).

2e redacteur (voor vetplanten): F. K. A. NOLTEE,
Gravenstraat 38, Dordrecht.

Bibliotheekaris: J. MAGNIN, Kromhoutstraat 200,
Rotterdam 14.

Het lidmaatschap kost voor leden in Nederland
en België f 15,— en voor leden in het buitenland
f 20,— per jaar met GRATIS maandblad "Suc-
culenta".

Kopie moet uiterlijk de 1e van de maand
in het bezit van de redacteur zijn.